

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11P/62/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6726201425
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Jagoš
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2026:6726201425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Jánom Jagošom, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., t. č. bytom D. XXX/XX, XXX XX E. – F., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov – matky: neuvedená, a otca: neuvedený, za účasti poručníka Mesto Zvolen, o návrhu navrhovateľov: G. B., nar. XX.XX.XXXX a E. B., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E. - F., o osvojenie maloletého dieťaťa, takto

rozhodol:

I. Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., dieťa matky neuvedenej a otca neuvedeného sa počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s t á v a osvojencom manželov G. B., H. I., nar. XX.XX.XXXX a E. B., H. B., nar. XX.XX.XXXX.

II. Navrhovatelia G. B., H. I., nar. XX.XX.XXXX, a E. B., H. B., nar. XX.XX.XXXX, sa z a p í š u v knihe narodení Matričného úradu Zvolen, vo zväzku 101, ročník 2025, na strane 25, pod poradovým číslom 645 ako rodičia maloletého.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 01.04.2026 sa navrhovatelia domáhali osvojenia maloletého.

2. Tunajší súd rozhodnutím sp. zn.: 11P/89/2025 zo dňa 13.08.2025 nariadil dočasne odovzdať maloletého do starostlivosti budúcich osvojiteľov, rozhodnutím sp. zn.: 11P/83/2025 zo dňa 24.10.2025 určil maloletému dieťaťu meno a priezvisko, rozhodnutím sp. zn.: 11P/99/2025 zo dňa 24.10.2025 ustanovil maloletému poručníka, rozhodnutím sp. zn.: 11P/98/2025 zo dňa 15.12.2025 rozhodol o osvojiteľnosti maloletého a rozhodnutím sp. zn.: 11P/89/2025 zo dňa 15.12.2025 rozhodol o zverení maloletého do predosvojiteľskej starostlivosti budúcich osvojiteľov.

3. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo na tunajšom súde dňa 21.05.2026, súd rozhodol o osvojení maloletého navrhovateľmi a ich zápise na miesto rodičov v rodnom liste maloletého, nakoľko vykonaným dokazovaním súd zistil, že boli splnené podmienky pre osvojenie maloletého dieťaťa. Vzhľadom k skutočnosti, že o mene a priezvisku maloletého dieťaťa už rozhodnuté bolo rozhodnutím Okresného súdu Zvolen 11P/83/2025 zo dňa 24.10.2025 a osvojením nedošlo k zmene priezviska maloletého, súd o zmene priezviska nerozhodoval.

4. Rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 21.05.2026 na Okresnom súde Zvolen, a to za prítomnosti navrhovateľov, poručníka a kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, ktorí sa po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku vzdali práva podať odvolanie

voči vyhlásenému rozsudku, čo potvrdili svojimi podpismi na úradnom zázname, ktorý bol bezprostredne potom spísaný.

5. Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa § 135 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), konaniami vo veciach osvojenia sú konanie o a) osvojiteľnosti, b) osvojenie a c) zverení maloletého do predosvojiteľskej starostlivosti.

Podľa § 143 CMP, konanie o osvojenie je možno začať len na návrh.

Podľa § 144 ods. 1 CMP, účastníkmi konania o osvojenie sú osvojované dieťa, jeho rodičia, prípadne poručník, osvojiteľ a jeho manžel.

Podľa § 144 ods. 2 CMP, rodičia osvojovaného dieťaťa nie sú účastníkmi konania o osvojení, k sú pozbavení rodičovských práv a povinností alebo ak sú pozbavení spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu. V týchto prípadoch je účastníkom poručník.

Podľa § 144 ods. 3 CMP, rodičia osvojovaného dieťaťa nie sú účastníkmi ani vtedy, ak na osvojenie netreba ich súhlas podľa predpisov rodinného práva; to platí aj vtedy, ak súd právoplatne rozhodol, že dieťa je osvojiteľné.

Podľa § 146 ods. 1 CMP, osvojované dieťa súd vyslúchne, len ak je schopné pochopiť význam osvojenia a výsluch nie je v rozpore s jeho záujmom. Ak sa nemá osvojované dieťa vyslúchnuť, nepredvoláva sa na pojednávanie.

Podľa § 146 ods. 2 CMP, ostatných účastníkov musí súd vždy vyslúchnuť, a to podľa možnosti osobne.

Podľa § 147 ods. 1 CMP, súd zistí, či sa zdravotný stav osvojovaného dieťaťa aj osvojiteľa neprieči účelu osvojenia. S výsledkami vyšetrenia súd oboznámi účastníkov.

Podľa § 147 ods. 2 CMP, účastníkov súd poučí o význame osvojenia z hľadiska záujmu spoločnosti aj z hľadiska záujmu osvojovaného dieťaťa, ako aj o tom, aké povinnosti má osvojiteľ.

Podľa § 148 CMP, v rozsudku, ktorým sa vyslovuje osvojenie, súd uvedie aj priezvisko, ktoré bude osvojenec mať.

Podľa § 97 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojitelia majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia.

Podľa § 97 ods. 2 Zákona o rodine, o osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

Podľa § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. Táto podmienka sa nevzťahuje na ustanovenie § 100 ods. 3.

Podľa § 99 ods. 1 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel.

Podľa § 99 ods. 2 Zákona o rodine, osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

Podľa § 100 ods. 1 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa.

Podľa § 100 ods. 2 Zákona o rodine, ako spoločné dieťa môžu maloletého osvojiť len manželia.

Podľa § 101 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

Podľa § 101 ods. 3 Zákona o rodine, ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, nie sú známi, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, boli pozbavení spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu alebo nie sú schopní posúdiť dôsledky osvojenia, vyžaduje sa súhlas poručníka, ktorý bol dieťaťu ustanovený.

Podľa § 101 ods. 4 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa schopné posúdiť obsah osvojenia, je potrebný aj jeho súhlas.

Podľa § 102 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak a) počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo b) počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavili o dieťa žiadny záujem, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo c) je rodičom žena, ktorá požiadala o utajenie svojej osoby v súvislosti s pôrodom podľa osobitného predpisu a počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavila o dieťa žiadny záujem, alebo d) dajú súhlas na osvojenie vopred bez vzťahu k určitým osvojiteľom.

Podľa § 102 ods. 2 Zákona o rodine, osobný súhlas rodiča podľa odseku 1 písm. d) musí mať písomnú formu a musí byť uskutočnený pred súdom alebo pred orgánom sociálnoprávnej ochrany, alebo pred povereným zamestnancom orgánu sociálnoprávnej ochrany v zdravotníckom zariadení, kde sa dieťa narodilo. Odvolať súhlas možno len do času, kým maloleté dieťa nie je umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

Podľa § 102 ods. 3 Zákona o rodine, súhlas na osvojenie v prípadoch uvedených v odseku 1 dáva opatrovník, ktorý bol osvojovanému maloletému dieťaťu ustanovený v konaní o osvojenie. Na ustanovenie opatrovníka sa primerane použijú ustanovenia § 60 a 61. Funkcia opatrovníka zaniká vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený.

Podľa § 102 ods. 4 Zákona o rodine, o splnení podmienok osvojiteľnosti maloletého dieťaťa uvedených v odseku 1 rozhoduje súd na návrh orgánu sociálnoprávnej ochrany alebo aj bez návrhu.

Podľa § 103 ods. 1 Zákona o rodine, pred rozhodnutím súdu o osvojení musí byť maloleté dieťa najmenej po dobu deviatich mesiacov v starostlivosti budúceho osvojiteľa. Náklady spojené s predosvojiteľskou starostlivosťou uhrádza budúci osvojiteľ.

Podľa § 103 ods. 2 Zákona o rodine, o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti budúcich osvojiteľov podľa odseku 1 rozhodne na návrh budúceho osvojiteľa súd; ustanovenia § 101 a 102 sa použijú primerane. Ak budúci osvojiteľ nepodá návrh na osvojenie dieťaťa najneskôr v lehote osemnástich mesiacov od zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti budúceho osvojiteľa, súd môže zrušiť predosvojiteľskú starostlivosť.

Podľa § 103 ods. 3 Zákona o rodine, ak sa pestún rozhodne osvojiť maloleté dieťa, ktoré mu bolo zverené do pestúnskej starostlivosti, nevyžaduje sa, aby pred rozhodnutím súdu o osvojení bolo maloleté dieťa v starostlivosti pestúna podľa odseku 1, ak pestúnska starostlivosť trvala aspoň po túto dobu. Rovnako sa postupuje aj v prípade, že maloleté dieťa chce osvojiť osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo poručník, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará.

Podľa § 104 Zákona o rodine, súd je povinný na základ lekárskeho vyšetrenia zistiť, či zdravotný stav osvojenca a osvojiteľov nie je v rozpore s účelom osvojenia. S výsledkami vyšetrenia oboznámi osvojiteľa, zástupcu osvojenca a poučí ich o účele, obsahu a dôsledkoch osvojenia.

Podľa § 105 Zákona o rodine, osvojenec bude mať priezvisko osvojiteľa. Spoločný osvojenec manželov, bude mať priezvisko určené vyhlásením snúbencov pri uzavieraní manželstva podľa § 6 ods. 3 a 4 pre ostatné deti. To platí aj v prípade, že osvojiteľom je manžel matky osvojenca.

Podľa § 106 ods. 1 Zákona o rodine, osvojením zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, ako aj medzi osvojencom a poručníkom alebo opatrovníkom, ktorý mu bol ustanovený súdom.

Podľa § 106 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to v záujme osvojenca, osvojiteľa mu môžu sprostredkovať prístup k informáciám o jeho rodičoch alebo poskytnúť informácie, ktorými disponujú, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania, ani žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal priznať.

7. Podľa § 221 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) písomné vyhotovenie rozsudku nemusí obsahovať odôvodnenie, ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné písomné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti výroku, ktorým bola schválená dohoda rodičov vo veciach starostlivosti o maloletých, rodičia nie sú oprávnení podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 CMP sú rozsudky o výživnom vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 CMP).

Nakoľko sa účastníci konania vzdali práva podať odvolanie voči tomuto rozsudku, rozsudok nadobudne právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z nich.